

Vorig jaar heeft een commissie onder leiding van Diederik Samsom een advies gegeven over de sanering van het ernstig verontreinigde Thermphos-terrein. Het rapport draagt de sympathieke titel 'Saneren doe je Samen'.

Uit het rapport blijkt onder meer dat er bij partijen nauwelijks oog is geweest voor zogeheten early warnings in relatie tot de bodemkwaliteit. Dat betrof in dit geval de import van verontreinigd materiaal uit Frankrijk.

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming wordt aanbevolen een nulonderzoek te doen op de plaats waar een bodembedreigende activiteit zal plaats vinden. Bij het beëindigen van deze activiteit volgt een eindonderzoek. Uit het verschil in gehalten is vervolgens af te leiden of de activiteit heeft geleid tot bodemverontreiniging.

Het aldus verkregen inzicht zou wel eens te laat kunnen komen, bijvoorbeeld omdat het slecht gaat met een bedrijf waardoor het een bodemsanering helemaal niet meer kan bekostigen.

Wat ligt er meer voor de hand dan in de vergunning voor te schrijven dat elk jaar een herhalingsmeting wordt gedaan?

Het uitstel van de Omgevingswet geeft de bodemwereld een prachtige kans om lessen te trekken uit het rapport van Diederik Samsom. Laten we niet doen of bodemverontreiniging tot het verleden behoort.